

Іван Олександрович Ємець,

кандидат юридичних наук,

Національний науковий центр

«Інститут судових експертиз ім. Засл. проф. М. С. Бокариуса»

Міністерства юстиції України (докторант);

 <https://orcid.org/0009-0003-9056-5346>,

e-mail: ivan.iemets@ukr.net

**ПРЕДСТАВНИЦТВО ПОТЕРПІЛОЇ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ,
ЯКІЙ ЗАВДАНО ШКОДУ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ,
НА СТАДІЇ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ**

У статті визначено поняття та сутність представництва юридичної особи, щодо якої вчинено кримінальне правопорушення або суспільно небезпечне діяння. Визначено, що сутність діяльності представника юридичної особи відповідає діяльності потерпілого у кримінальному провадженні, адже залучений представник користується правами й обов'язками, гарантованими законом потерпілому. Встановлено, що для представництва юридичних осіб у кримінальному провадженні необхідним є наявність двох підстав: фактичної, що передбачає факт скоєння щодо юридичної особи кримінального правопорушення, яким завдано майнову шкоду, та юридичної, що передбачає наявність відповідного документа, визначеного в ч. 3 ст. 58 Кримінального процесуального кодексу України, яким конкретну особу уповноважено вчиняти дії, спрямовані на реалізацію прав та законних інтересів юридичної особи. Проаналізовано положення ч. 1 ст. 303 Кримінального процесуального кодексу України. На підставі аналізу матеріалів слідчої та судової практики узагальнено типові помилки, яких припускаються особи, залучені до представництва юридичної особи.

Ключові слова: кримінальний процес, потерпілий, юридична особа, представник потерпілого, доказування, адвокат.

Оригінальна стаття

Постановка проблеми

Юридичними особами є організації, що створені та зареєстровані у встановленому законом порядку¹. Вони є такими ж учасниками правових відносин, як і фізичні особи, а в разі порушення їхніх майнових прав через скоєння кримінального правопорушення можуть бути визнані потерпілими у кримінальному провадженні.

---

¹ Цивільний кодекс України : Закон України від 16.01.2003 № 435-IV // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (дата звернення: 10.11.2024).

Участь у проведенні процесуальних дій, які є невід'ємним етапом кримінальної процесуальної діяльності, від імені юридичної особи бере її представник. Під представництвом юридичних осіб у кримінальному провадженні пропонують розуміти правовідносини, врегульовані нормами кримінального процесуального законодавства, що полягають у здійсненні представником юридичної особи від її імені та в її інтересах процесуальних дій, спрямованих на захист її прав і законних інтересів, реалізацію процесуальних обов'язків у межах кримінального провадження [1, с. 18–19]. Представництво юридичних осіб, якими завдано шкоду кримінальним правопорушенням, має на меті забезпечити реалізацію завдань кримінального провадження та реалізувати порушені права конкретного учасника суспільних відносин.

Процедура представництва юридичної особи у кримінальному провадженні характеризується низкою специфічних особливостей, які на практиці часто складно реалізувати. Це пов'язано з тим, що окремі аспекти недостатньо регламентовані законодавцем, а деякі положення правозастосовні органи тлумачать по-різному, що призводить до формування неоднозначної практики. Наприклад, ми погоджуємося з думкою М. І. Тлепової, що потребує свого вдосконалення дефініція поняття «потерпілий», адже законодавцем визначено, що юридична особа може бути визнана потерпілою, якщо їй завдано майнову шкоду кримінальним правопорушенням. Проте несправедливо поза увагою законодавця залишено ті випадки, коли особа, яка не є суб'єктом кримінального правопорушення, зокрема через неосудність, вчиняє суспільно небезпечне діяння і тим самим завдає майнову шкоду юридичній особі. Подібний факт стає достатньо підставою для проведення досудового розслідування, однак за умови буквального тлумачення положень ч. 1 ст. 55 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України)¹ може не вбачатися достатніх підстав визнання юридичної особи потерпілою [2, с. 57–58]. Отже, окреслена проблематика не позбавлена дискусійних положень, а тому потребує подальших досліджень.

Стан дослідження проблеми

Вагомий внесок у розробку інституту представництва потерпілих осіб у кримінальному провадженні здійснили В. І. Галаган, І. В. Гловюк, В. К. Грищук, О. В. Капліна, О. П. Кучинська, Є. Д. Лук'яничков, В. Т. Нор, В. О. Попелюшко, Л. Д. Удалова та багато інших. Серед останніх досліджень, що мають характер концептуальних, присвячених

---

¹ Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 10.11.2024).

аналізу доктринальних положень участі представника юридичної особи у кримінальному провадженні, слід згадати монографічні дослідження С. Є. Абламського [3], Р. О. Ємельянова [4], В. Г. Пожара [5], Є. В. Щербань [6], О. В. Якимчук [1] та ін. Також окремі питання представництва юридичних осіб у кримінальному провадженні на стадії досудового розслідування розкрито в наукових працях К. В. Дрішляук [7], В. Є. Канюки та Р. П. Олійничука [8], А. С. Метіль і Т. О. Часової [9], М. І. Демури [10] та ін. Дослідниками розкрито та проаналізовано низку положень, що є доктринальними, однак поза увагою залишено практичні проблеми.

Мета і завдання дослідження

Метою статті є визначення специфіки представництва юридичної особи, якій завдано шкоду кримінальним правопорушенням, на стадії досудового розслідування та проблемних аспектів, що виникають під час реалізації такої діяльності.

Окреслена мета знайшла конкретизацію в таких *завданнях*: 1) з'ясувати сутнісні аспекти представництва юридичної особи; 2) на основі аналізу матеріалів слідчої та судової практики визначити практичні проблеми реалізації прав та обов'язків потерпілого, що здійснює особа, яка представляє юридичну особу на стадії досудового розслідування.

Наукова новизна дослідження

Запропоновано під представництвом юридичної особи, щодо якої вчинено кримінальне правопорушення чи суспільно небезпечне діяння, розуміти вид процесуальної діяльності уповноваженого законом суб'єкта, повноваження якого засвідчені в належний спосіб і полягають у забезпеченні реалізації прав та обов'язків цієї юридичної особи. Визначено, що сутність діяльності представника юридичної особи відповідає діяльності потерпілого у кримінальному провадженні, адже залучений представник користується правами й обов'язками, гарантованими потерпілому законом, тобто на стадії досудового розслідування він уповноважений звертатися із заявами та скаргами, подавати докази, брати участь у слідчих (розшукових) і процесуальних діях, отримувати копії матеріалів кримінального провадження та процесуальні рішення тощо.

Встановлено, що для представництва юридичних осіб у кримінальному провадженні необхідним є наявність двох підстав: фактичної, що передбачає факт скоєння щодо юридичної особи кримінального правопорушення, яким завдано майнову шкоду, та юридичної, що передбачає наявність відповідного документа, визначеного в ч. 3 ст. 58 КПК України, яким конкретну особу уповноважено вчиняти дії, спрямовані на реалізацію прав та законних інтересів юридичної особи.

Текстуальний аналіз положень ч. 1 ст. 303 КПК України дозволяє визначити формулювання, використане законодавцем у пункті 1, як некоректне, зокрема щодо можливості оскарження бездіяльності слідчого, дізнавача чи прокурора, яка полягає в нездійсненні інших процесуальних дій, котрі він зобов'язаний вчинити у визначений КПК України строк. Наголошено, що таке формулювання, урахуванням законів формальної логіки, може підлягати розширеному тлумаченню, а тому є підставою для неоднозначної судової практики.

Проведений аналіз матеріалів слідчої та судової практики засвідчив, що типовими помилками, яких припускаються особи, залучені до представництва юридичної особи, щодо якої вчинено кримінальне правопорушення чи суспільно небезпечне діяння, є: ненадання документів, які є підставою для представництва інтересів цього учасника правових відносин; оскарження дій представників сторони обвинувачення, що не підлягають оскарженню. Такі помилки також властиві представникам юридичної особи, залученим з-поміж її керівників і працівників, та адвокатам.

Виклад основного матеріалу

Положеннями кримінального процесуального законодавства визначено, що за загальним правилом представником юридичної особи, щодо якої вчинено кримінальне правопорушення, може бути:

1) особа, яка має право бути захисником у кримінальному провадженні на підставі свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю або ордеру чи договору про надання правничої допомоги. Важливо, що між адвокатом та юридичною особою, інтереси якої він представлятиме у кримінальному провадженні, відносини будуються на договірних засадах, а надання правничої допомоги юридичній особі на безоплатних засадах законодавчими положеннями наразі не передбачено;

2) керівник юридичної особи або інша особа, уповноважена законом чи установчими документами, повноваження яких засвідчуються копією установчих документів юридичної особи;

3) працівник юридичної особи, яка є потерпілою, котрий діє на підставі довіреності.

Кожен суб'єкт, залучений як представник юридичної особи, безумовно, має відповідати певним критеріям, зокрема бути фізичною особою, яка досягла повноліття та є дієздатною.

У виняткових випадках представляти юридичну особу у кримінальному провадженні може: 1) ліквідатор юридичної особи та арбітражний керуючий – у разі відновлення її платоспроможності або визнання банкрутом; 2) прокурор, у випадках встановлених КПК України та Законом України «Про прокуратуру». Представництво юридичних осіб у кримінальному провадженні здійснюється прокурором, якщо є

підстави, які свідчать про порушення чи загрозу порушення інтересів держави та нездійснення або представництво неналежним чином інтересів держави органом державної влади, органом місцевого самоврядування, іншим суб'єктом владних повноважень, до компетенції якого віднесені відповідні повноваження, чи за умови відсутності такого органу, який би представляв інтереси держави в такому випадку.

Правовий статус представника потерпілої юридичної особи полягає в тому, що він правомочний користуватися «процесуальними правами потерпілого, інтереси якого він представляє, крім процесуальних прав, реалізація яких здійснюється безпосередньо потерпілим і не може бути доручена представнику»¹.

Процесуальний порядок залучення представника юридичної особи зазвичай зводиться до прийняття процесуального рішення стороною обвинувачення, в обґрунтування якого покладаються відповідна заява та надані представником юридичної особи документи.

У справах, де щодо активів юридичної особи вчинено посягання на матеріальні цінності, наприклад крадіжки чи розтрата, а особу, яка його вчинила, встановлено, представництво юридичної особи здебільшого полягає в:

- наданні документів, що засвідчують повноваження особи на представництво інтересів юридичної особи;

- участі в допиті як потерпілого, під час якого представник юридичної особи повідомляє про свою приналежність до конкретної установи, наприклад вказує про перебування у трудових відносинах, викладає зміст відомих йому обставин учинення кримінального правопорушення, вид і розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням або суспільно небезпечним діянням;

- укладенні угоди про примирення;

- ознайомленні з матеріалами кримінального провадження після їх відкриття сторонам у порядку ст. 290 КПК України;

- участі в підготовчому судовому засіданні та судовому розгляді. Проте не всі справи є простими й очевидними, що впливає на строки їх розслідування та специфіку необхідних процесуальних дій і заходів.

У юридичній літературі вказують про загальні та спеціальні передумови, наявність і дотримання яких є важливими у представництві юридичних осіб у кримінальному провадженні. До загальних передумов, притаманних усім учасникам кримінального провадження, які мають право на залучення представника, належать: 1) відкриті

---

¹ Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 10.11.2024).

кримінальне провадження; 2) набуття відповідного процесуального статусу особою, яку представляють, та наділення її відповідними процесуальними правами; 3) законність передачі процесуальних прав та обов'язків представнику; 4) волевиявлення; 5) відповідність особи представника вимогам, передбаченим законом; 6) наявність законодавчих положень, що передбачають право на представництво. До спеціальних передумов, притаманних власне представництву юридичних осіб, належать: 1) правосуб'єктність юридичної особи; 2) завдання шкоди юридичній особі або наявність положень законодавства, відповідно до яких юридична особа є відповідальною за відшкодування завданої кримінальним правопорушення шкоди; 3) наявність відкритого провадження щодо юридичної особи поряд із кримінальним провадженням щодо фізичної особи [1, с. 162–163]. У цілому, погоджуючись з таким підходом, зауважимо, що передумова про наявність відкритого провадження не може бути покладена в основу таких обставин, адже нерідко кримінальне провадження розпочинається на підставі заяви представника юридичної особи про вчинення кримінального правопорушення. У такому разі представник доводить ще й наявність обставин, які свідчать про завдання майнової шкоди юридичній особі.

Тому вважаємо, що передумовами для представництва юридичних осіб, щодо яких учинено кримінальне правопорушення, у кримінальному провадженні є наявність фактичної підстави, що полягає в завданні майнової шкоди кримінальним правопорушенням або суспільно небезпечним діянням. Юридичною підставою для представництва юридичної особи є наявність відповідного документа, передбаченого ч. 3 ст. 58 КПК України, яким уповноважено конкретну особу вчиняти дії, спрямовані на реалізацію прав та законних інтересів юридичної особи.

У практичній діяльності правоохоронних органів на стадії досудового розслідування доволі часто представники юридичних осіб звертаються зі скаргами на рішення, дії або бездіяльність представників органів досудового розслідування. На підставі текстуального аналізу положень ч. 1 ст. 303 КПК України доходимо висновку, що на стадії досудового розслідування представником юридичної особи, щодо якої вчинено кримінальне правопорушення, можуть оскаржуватися:

- 1) рішення про:
  - зупинення досудового розслідування;
  - закриття кримінального провадження;
  - закриття кримінального провадження та/або провадження щодо юридичної особи;
  - відмову в задоволенні клопотання про проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій;

– відмову у визнанні потерпілою особою, якій відмовлено у визнанні потерпілою;

– зміну порядку досудового розслідування та продовження його згідно з правилами, передбаченими главою 39 КПК України;

– відмову в задоволенні скарги щодо недотримання розумних строків слідчим, дізнавачем, прокурором під час досудового розслідування;

– відмову слідчого, дізнавача, прокурора в задоволенні клопотання про закриття кримінального провадження з підстав, передбачених п. 9-1 ч. 1 ст. 284 КПК України;

2) дії та бездіяльність слідчого, дізнавача або прокурора, що полягають у:

– невнесенні відомостей про вчинене кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань;

– неповерненні тимчасово вилученого майна відповідно до вимог ст. 169 КПК України;

– нездійсненні процесуальних дій, які він зобов'язаний вчинити у визначений КПК України строк¹.

Таким чином, перелік обставин, що підлягають оскарженню, є нормативно визначеним і закріпленим. Усі скарги представників потерпілих, зокрема і юридичних осіб, зміст яких не охоплюється положеннями ч. 1 ст. 303 КПК України, мають бути відхилені. Наприклад, керуючись такою підставою, слідчий суддя Голосіївського районного суду м. Києва відмовив у задоволенні скарги про надання інформації щодо результатів проведеного розслідування у кримінальному провадженні № 12020100010000412 та вимоги щодо надання копії постанови про закриття кримінального провадження².

Водночас певній критиці, на нашу думку, може піддаватися бездіяльність у вигляді нездійснення процесуальних дій, які зобов'язаний вчинити представник сторони обвинувачення у визначений кримінальним процесуальним законодавством строк. З огляду на це відмова в наданні копії постанови про закриття кримінального провадження може визнаватися необґрунтованою, адже ч. 6 ст. 284 КПК України передбачає, що копія постанови слідчого, дізнавача про закриття кримінального провадження надсилається заявнику, потерпілому, прокурору. Ця нормативна засада закріплює обов'язок

---

¹ Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 10.11.2024).

² Ухвала Голосіївського районного суду м. Києва від 19.10.2020 : справа № 752/20118/20, провадження № 1-кц/752/8167/20 // Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/95474270> (дата звернення: 10.11.2024).

слідчого, дізнавача проінформувати заявника, потерпілого та прокурора у визначений законодавством строк, а тому відповідає формулюванню, викладеному у п. 1 ч. 1 ст. 303 КПК України. Примітно, що і в резолютивній частині слідчий суддя використав таке формулювання, як «відмовити у відкритті провадження за скаргою адвоката... на бездіяльність слідчого СВ Голосіївського УП ГУ Національної поліції м. Києва..., що полягає у ненаданні інформації щодо проведеного розслідування у кримінальному провадженні № 12020100010000412»¹. Таким чином, вимогу про надання копії постанови про закриття кримінального провадження слідчим суддею залишено без уваги.

Окрім цього, на практиці не завжди представники юридичних осіб обізнані стосовно окремих процесуальних нюансів участі у провадженні в цілому та в контексті оскарження дій, рішень чи бездіяльності сторони обвинувачення. Так, наприклад, Вінницьким міським судом Вінницької області розглядалася скарга Генерального директора фірми «ІВО+КГ» на бездіяльність представників Вінницької окружної прокуратури, подана в порядку ст. 303 КПК України. Проте скаргу не було розглянуто по суті та було повернено особі, котра її подала, через те що представником юридичної особи в матеріалах скарги не надано документів, які б підтверджували, що особа, яка подала скаргу, має право її подавати, тобто документів, що засвідчують її статус представника². Таке рішення не поодиноке³, що, на нашу думку, пояснюється недостатньою обізнаністю представників юридичних осіб, якими стають їхні керівники або працівники, у тонкощах правничої сфери в цілому та процесуальному законодавстві зокрема.

Підставами щодо припинення представництва юридичної особи, стосовно якої вчинено кримінальне правопорушення, є: 1) втрата

---

¹ Там само.

² Ухвала Вінницького міського суду Вінницької області від 14.10.2024 : справа № 127/33762/24, провадження № 1-кс/127/14547/24 // Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/122295783> (дата звернення: 23.10.2024).

³ Ухвала Ужгородського міськрайонного суду Закарпатської області від 08.07.2024 : справа № 308/11392/24, провадження № 1-кс/308/4003/24 // Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/120260127> (дата звернення: 23.10.2024); Ухвала Печерського районного суду м. Києва від 24.12.2020 : справа № 758/3709/20, провадження № 1-кс-38753/20 // Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/93803789> (дата звернення: 23.10.2024); Ухвала Шевченківського районного суду м. Києва від 29.06.2021 : справа № 761/23339/21, провадження № 1-кс/761/13744/2021 // Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/97986018> (дата звернення: 23.10.2024).

цією особою дієздатності; 2) закриття кримінального провадження. Також допустимо вказати про припинення повноважень конкретної фізичної особи щодо представництва юридичної особи у кримінальному провадженні. До таких підстав належать втрата статусу представника юридичної особи у кримінальному провадженні, зокрема:

- розірвання договору про надання правничої допомоги;
- звільнення представника, який перебував з юридичною особою у трудових відносинах;
- зупинення чи припинення права на зайняття адвокатською діяльністю;
- скасування (відкликання) довіреності юридичною особою, яка її видала;
- сплив терміну видачі відповідної довіреності.

Якщо представництво інтересів особи здійснював прокурор, то до підстав втрати ним статусу представника держави слід відносити такі обставини: 1) звільнення його з посади; 2) заміна прокурора у кримінальному провадженні; 3) відсторонення від виконання службових повноважень¹.

Висновки

Узагальнюючи викладене, зауважимо, що під представництвом юридичної особи, щодо якої вчинено кримінальне правопорушення чи суспільно небезпечне діяння, на нашу думку, слід розуміти вид процесуальної діяльності уповноваженого законом суб'єкта, повноваження якого засвідчені в належний спосіб і полягають у забезпеченні реалізації прав та обов'язків цієї юридичної особи.

Сутність діяльності представника юридичної особи відповідає діяльності потерпілого у кримінальному провадженні, адже залучений представник користується правами й обов'язками, гарантованими потерпілому законом. Таким чином, на стадії досудового розслідування він уповноважений звертатися із заявами та скаргами, подавати докази, брати участь у слідчих (розшукових) і процесуальних діях, отримувати копії матеріалів кримінального провадження та процесуальні рішення тощо.

Для представництва юридичних осіб у кримінальному провадженні необхідним є наявність двох підстав: фактичної, що передбачає факт скоєння щодо юридичної особи кримінального правопорушення, яким завдано майнову шкоду, та юридичної, що передбачає наявність відповідного документа, визначеного в ч. 3 ст. 58 КПК України, яким конкретну особу уповноважено вчиняти дії,

---

¹ Про прокуратуру : Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18> (дата звернення: 10.11.2024).

спрямовані на реалізацію прав та законних інтересів юридичної особи.

Текстуальний аналіз положень ч. 1 ст. 303 КПК України дозволяє визначити формулювання, використане законодавцем у пункті 1, як некоректне, зокрема щодо можливості оскарження бездіяльності слідчого, дізнавача чи прокурора, яка полягає в нездійсненні інших процесуальних дій, котрі він зобов'язаний вчинити у визначений КПК України строк. Наголошено, що таке формулювання, враховуючи закони формальної логіки, може підлягати розширеному тлумаченню, а тому є підставою для неоднозначної судової практики.

Проведений аналіз матеріалів слідчої та судової практики засвідчив, що типовими помилками, яких припускаються особи, залучені до представництва юридичної особи, щодо якої вчинено кримінальне правопорушення чи суспільно небезпечне діяння, є: ненадання документів, які є підставою для представництва інтересів цього учасника правових відносин; оскарження дій представників сторони обвинувачення, що не підлягають оскарженню. Такі помилки властиві також представникам юридичної особи, залученим з-поміж її керівників і працівників, і адвокатам.

Список бібліографічних посилань: 1. Якимчук О. В. Представництво юридичних осіб у кримінальному провадженні : дис. ... д-ра філософії : 081. Київ, 2021. 253 с. 2. Тлепова М. І. Процесуальне становище потерпілого під час досудового розслідування : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Харків, 2015. 221 с. 3. Абламський С. Є. Захист прав і законних інтересів потерпілого у кримінальному провадженні : монографія / за заг. ред. О. О. Юхна. Харків : Панов, 2015. 240 с. 4. Ємельянов Р. О. Адвокат-представник потерпілого у кримінальному процесі : дис. ... д-ра філософії : 081. Кропивницький, 2023. 233 с. 5. Пожар В. Г. Інститут представництва в кримінальному судочинстві : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Одеса, 2010. 22 с. 6. Щербань Є. В. Представництво юридичних осіб у кримінальному провадженні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2021. 22 с. 7. Дрішляк К. В. Повноваження представника юридичної особи, потерпілої від кримінального правопорушення, в кримінальному провадженні // Правові та інституційні механізми забезпечення розвитку держави та права в умовах євроінтеграції : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 20 трав. 2016 р.) : у 2 т. / відп. ред. М. В. Афанасьєва. Одеса : Юрид. літ., 2016. Т. 2. С. 300–301. 8. Канюка В. Є., Олійничук Р. П. Загальна характеристика представництва у кримінальному провадженні: поняття та види. *Наукові записки. Серія: Право*. 2023. № 14. С. 178–182. DOI: <https://doi.org/10.36550/2522-9230-2023-14-178-182>. 9. Метіль А. С., Часова Т. О. Представники юридичних осіб у кримінальному провадженні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 11. С. 666–668. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-11/161>. 10. Демура М. І.

Процесуальне становище потерпілого під час досудового розслідування : монографія / наук. ред. В. І. Маринів. Харків : Право, 2018. 224 с.

Надійшла до редколегії 13.11.2024

Прийнята до опублікування 15.12.2024

Iemets I. O. Representation of an aggrieved legal entity that has suffered damage as a result of a criminal offence at the stage of pre-trial investigation

The article defines the concept and essence of representation of a legal entity in respect of which a criminal offence or a socially dangerous act has been committed. It is proposed that representation of a legal entity in respect of which a criminal offence or a socially dangerous act has been committed should be understood as a type of procedural activity of a legally authorized entity whose powers are duly certified and consist in ensuring the exercise of rights and obligations of this legal entity. It is determined that the essence of the activities of a legal entity's representative corresponds to the activities of a victim in criminal proceedings, since the involved representative enjoys the rights and obligations guaranteed by law to the victim. That is, at the stage of pre-trial investigation, he or she is authorised to file statements and complaints, submit evidence, participate in investigative (search) and procedural actions, receive copies of criminal proceedings and procedural decisions, etc.

This article establishes that representation of legal entities in criminal proceedings requires two grounds: factual, which implies that a criminal offence has been committed against a legal entity which caused property damage, and legal, which implies the existence of a relevant document provided for in Part 3 of Article 58 of the CPC of Ukraine, by which a specific person is authorised to take actions aimed at exercising the rights and legitimate interests of a legal entity.

The textual analysis of the provisions of Part 1 of Art. 303 of the CPC of Ukraine provided the basis for stating that the wording used by the legislator in paragraph 1, in particular, regarding the possibility of appealing against the inaction of an investigator, detective, or prosecutor, which consists in the failure to perform other procedural actions which he or she is obliged to perform within the time limit specified by the CPC of Ukraine, is incorrect. The emphasis is placed on the fact that, given the laws of formal logic, it may be subject to an extended interpretation, and therefore is the basis for the formation of ambiguous case law. In addition, the typical mistakes made by persons involved in representation of a legal entity are summarised.

Keywords: criminal procedure, victim, legal entity, victim's representative, proof, lawyer.

